

πολιορκία

πολιορκία, η, ουσ. [<αρχ. πολιορκία], η πολιορκία. **1.** η επίμονη, η συστηματική, η φορτική ενόχληση γυναίκας από κάποιον για τη σύναψη ερωτικού δεσμού μαζί της: «δεν μπόρεσε ν' αντέξει άλλο στην πολιορκία του και του 'πε το ναι». **2.** συνωστισμός πλήθους γύρω από κάποιον ή από κάτι: «η πολιορκία της Βάνας Μπάρμπα απ' τους θαυμαστές της κράτησε πολλές ώρες || η πολιορκία των αποδυτηρίων του γηπέδου απ' τους φιλάθλους κράτησε μέχρι τη στιγμή που αποχώρησε και ο τελευταίος παίχτης της ομάδας»·

- κατάσταση πολιορκίας, η κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού για τη λήψη έκτακτων μέτρων ασφαλείας σε περίπτωση σοβαρών καταστάσεων, όπως πόλεμοι, θεομηνιών ή άλλων σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων: «λόγω των πλημμύρων η κυβέρνηση κήρυξε το νομό σε κατάσταση πολιορκίας»·

- της κάνω στενή πολιορκία ή της ξηγιέμαι στενή πολιορκία, βλ. φρ. της κάνω στενό μαρκάρισμα, λ. [μαρκάρισμα](#)·

- του κάνω στενή πολιορκία ή του ξηγιέμαι στενή πολιορκία, βλ. φρ. του κάνω στενό μαρκάρισμα, λ. [μαρκάρισμα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας